

דרושים לפרשת קדושים

בַּזוֹהַר הַקַּרוֹשׁ (ח״ג פּ:) עַל הַפַּסוּק ׳קְרוֹשִׁים תָּהִיוּ׳ דַּיִיקָאִא, שֵׁלְכָאוֹרָה אֵינוֹ מוּבַן כַּמוֹנִי תַּלְמוּד לוֹמֵר ׳אֵנִי ה׳׳ קְדוּשַׁתִי לְמַעְלַה בְּפָשׁוּטוֹ. וָנוּכֵל לוֹמֵר בְּדֵרֶךְ זָה, דְּהָנֵה עִיקּר הַעַבוֹרָה הִיא שֶצֵרִיךְ לְרָאוֹת הַּמִיד לְהַגְבִּיר

קרושים תִּהִיוּ כִּי קרושׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם. אִיתָא בַּמִּדְרָש (ויק״ר כד, ט) יָכוּל מַקְדוּשַׁתָכֶם, וָנַקְדִּים לְבַאָר מַה דָּאָיתַא

א. בזוה"ק שם: ועל דא כתיב, 'קדושים תהיו כי קדוש אני ה", אמר קודשא בריך הוא, מכל שאר עמין לא רעיתי לאדבקא בי אלא ישראל, דכתיב (דברים ד, ד)' ואתם הדבקים בה", אתון ולא שאר עמין, בגיו כר קדושים תהיו דייקא.

קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם

"You shall be holy because I, Hashem your G-d, am holy." (Vayikra 19:2)

איתא בַּמִדְרַשׁ יַכוֹל כַּמוֹנִי

It is found in the Midrash: Hashem asks "Can one be holy like me?"

> תלמוד לומר אני מקדושתכם,

Since this is not possible, the end of the posuk comes to say "I am Hashem your G-d," meaning my holiness is above your

The Bas Ayinoffers a new insight into this Midrash that has a profound lesson for our Divine service.

> וְנַקְדִים לְבַאֵר מַה דְּאִיתַא בַּזּוֹהֵר הַקַּדוֹשׁ (זח"ג פ:) על הפסוק קדושים תהיו דייקא, שלכאורה אינו מובן כפשוטו.

Let us begin our analysis of this Midrash with that which is found in the holy Zohar (ZoharChadash III 80b) on the posukthat specifically says "you shall be holy," which seemingly cannot be understood according to its simple meaning.

> וְנוּכַל לוֹמֵר בַּדֵרֶךְ זָה, דְּהְנֵה עִיקָר הַעֲבוֹדָה היא שַׁצַרִיךְ לָרְאוֹת תַּמִיד לְהַגְבִּיר כֹּחַ הַנִּשַׁמַה עַל הגוף,

We can explain in the following manner: The primary service of Hashem is that one must constantly see to it that his soul's strength should be greater than that of his body. In other words, his intentions should always be to serve Hashem and not for personal gratification.

כּחַ הַגְּשָׁמָה עַל הַגּוּף, הֵן בְּתוֹרָה וּמִצְווֹת וּמֵצְשִׁים טוֹבִים, שֶׁלֹא לְכַנִּין לַהְנָאַת עַצְמוֹ כְּלֶל בְּעֵת עָסְקוֹ בָּהֶם, רֵק לְעֲשׁוֹת נַחַת רוּחַ לְבוֹרֵא עוֹלְמִים בָּרוּךְ הוּא, וְהֵן בְּצָרְכֵי גַּשְׁמִיּוּת הַהֶּכְרַחִיִּים גַּם שָׁם צָרִיךְ לְהַגְבִּיר כֹּחַ הַנְּשָׁמָה, שֶׁלֹא לְכַנִּין חַס וְשָׁלוֹם לְמַלְאוֹת מַאֲנָתוֹ, רַק בִּכְרֵי שֶׁיּוּכַל בְּכֹחַ הָאָכִילָה הַהוּא וְכַדּוֹמֵה מִהָנָאַת גּוּפּוֹ לַעֵבוֹד אָת ה׳.

בת

וְהָבֶּה ב׳ אוֹתִּיּוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת מִשֵּׁם הָעֶצֶם הְנֶי״ה בְּרוּךְ הוּא מוֹרֶה עַל בְּחִינַת קְרוּשֶׁה בִּשְׁעַת תּוֹרָה וּתְפִּלָּה, וּב׳ אוֹתִיּוֹת אֲחַרוֹנוֹת מִשֵּׁם הָעֶצֶם בָּרוּךְ הוּא מוֹרָה עַל בְּחִינַת קְרוּשָׁה וְטָהֲרָה בְּעֵת עָסְקוֹ בְּצִרְכֵי בְּחִינַת קְרוּשָׁה וְטָהֲרָה בְּעֵת עָסְקוֹ בְּצִרְכֵי גַּשְׁמִיִם הַהָּעָשׁה וְטָהֲרָה בְּעֵת עָסְקוֹ הְנָשְׁמָה הְנִיְ״הֹ, וְהַנָּה תִּיבִת תִּהְיוּ גִּיִמְטְרִיָּא נְשְׁמָה הְנִיְ״הֹי, מְרֵבֵת תִּהְיוּ לְהַגִּבִּיר כֹּחַ הַנְּשָׁמָה שֻׁיִּהְיֵה מִיִּהְר לְהַגִּבִּיר כֹחַ הַנְּשָׁמָה שֵׁיִּהְיֵה מִיִּהְר לְהַגִּבִּיר כֹחַ הַנְּשָׁמָה שֵׁיִּהְיֵה מִרָּה לְהַנְּיִי בֹחַ הַנְּשָׁמָה שֵׁיִּהְיֵה

ב. ראה עוד בספר באר מים חיים פרשת עקב ד"ה או ירצה: י"ה ידוע שמורה על בחינת הנשמה בסוד כל הנשמה תהלל י"ה, ואותיות ו"ה מורה על בחינת הגוף כידוע שעל כן צירוף הוי"ה הוא ב'ישמחו 'השמים 'ותגל 'הארץ, כי י"ה רומז אל השמים בחינת הנשמה ששורשה בשמים ממעל, ועל כן בו ישמחו השמים, ואותיות ו"ה מורה על הגוף שהוא בחינת עפר מן הארץ ובהם ותגל הארץ.

ג. ר"ל הגברת כח הנשמה בכל ד' אותיות הוי"ה.

הֵן בְּתוֹרָה וִמְצְוֹוֹת וּמִצְשִׁים טוֹבִים, שָׁלֹא לְכְנֵין לָהָנָאת עַצְמוֹ כָּלֶל בְּעֵת עָסְקוֹ בָּהֶם, רַק לַעֲשׁוֹת נחת רוּח לבורא עוֹלמים ברוּרְ הוּא,

Whether he is involved in the study of Torah, the performance of mitzvos, or good deeds, his involvement in these matters should not be for personal pleasure, but rather to give satisfaction to the Creator of all worlds, blessed be He.

וְהַן בְּצֶרְכֵי גַּשְׁמִיּוּת הַהָּכְרַחִיִּים גַּם שָׁם צָרִיךְ לְהַגְּבִּיר כֹּחַ הַנְּשָׁמָה, שֶׁלֹא לְכַנֵּין חֵס וְשָׁלוֹם לְמַלְאוֹת תַּאֲנָתוֹ, רַק בִּכְדֵי שֶׁיּוּכַל בְּכֹחַ הָאֲכִילָה הַהוּא וְכַדּוֹמֶה מַהָּנָאַת גּוּפּוֹ לַעֲבוֹד אֶת ה.'

This is true as well regarding essential physical matters — that the strength of his soul should dominate as a result of performing such activities without the intent of fulfilling his personal desires, but rather so that he should have strength from eating or other similar physical activities to serve Hashem.

וְהִנֵּה ב' אוֹתִיּוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת מִשֵּׁם הָעֶצֶם הֲוָיָ״ה בָּרוּךְ הוּא מוֹרָה עַל בְּחִינַת קְדוּשָׁה בִּשְׁעַת תּוֹרָה ּוּתְפָלֶה, וּב' אוֹתִיוֹת אַחֲרוֹנוֹת מִשֵּׁם הָעֶצֶם בְּרוּךְ הוּא מוֹרֶה עַל בְּחִינַת קְדוּשָׁה וְטְהַרָה בְּעֵת עָסְקוֹ בְּצָרְכֵי גַּשְׁמִיִּים הַהֶּכְרַחִיִּים שָׁאִי אָפְשָׁר זוּלַתָם.

Now, the first 2 letters (yud and hey) of Hashem's name, the tetragrammaton(yud and hey, vov and hey), represent the element of holiness at the time of Torah study and prayer, while the last 2 letters (vov and hey) represent the element of holiness and purity when involved with essential physical matters that one cannot live without.

ְוְהָנֵה תֵּיבַת תִּהְי"וּ גִּימַטְרִיָּא נְשָׁמָ"ה הֲוָיָ"ה,

Behold, the expression from our posuk"you shall be" is the same numerical value as the words neshama and Hashem's name, the tetragrammaton.

מְרַמֵּז שֶׁצְרִיךְ לְהַגְּבֵּיר כֹּח הַנְּשָׁמָה שֶׁיּהְיֶה בָּבְחִינַת קְדוּשָׁה וְטָהֲרָה הֵן בִּשְׁעַת עָסְקוֹ בְּתוֹרָה וּתְפַלָּה שָׁמְרוּמָז בְּב׳ אוֹתִיוֹת הָרִאשׁונוֹת מִשַּׁם הָעֶצֶם בָּרוּךְ הוּא, וְהַן בִּשְׁעַת עָסְקוֹ בְּצִרְכִי גַּשְׁמִיִים הָהָכְרַחִיִּים שָׁמְרוּמָז בְּב׳ אוֹתִיוֹת

בת

קְדוּשָׁה וְטָהָרָה בְּב׳ בְּחִינוֹת הַנַּ״ל, וְלֹא לְהִיוֹת מִבְּחִינַת עוֹבְרֵי ה׳ רַק בִּשְׁעַת תּוֹרָה וּתְפִּלָּה, וּבִשְׁעַת עִסְקוֹ בְּצָרְכֵי עוֹלָם הַזֶּה הַהָּכְּרָתִיִּים נִשְׁכֵּח יִרְאַת ה׳ מִלְבָּם וּמְמַלְאִים הַהָּאָרִים נִשְׁבַּח יִרְאַת ה׳ מִלְבָּם וּמְמַלְאִים הַאָּנְוֹתָם רַק בִּשְׁבִיל הָנָאַת עַצְמְם־.

ְּוֶּהוֹּ גַּם כֵּן כַּנָּונַת הַמִּדְרָשׁ, ׳יָכוֹל כָּמוֹנִי׳, הַיְינוּ יָכוֹל שֶׁלֹא תִּהְיֶה עֲבוֹדַתְכֶם אוֹתִי רַק בִּבְחִינָה שֵׁאֵינוֹ שַׁיִּיךְ רַק בִּי, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּבְחִינַת קְדוּשָׁה וְטָהֲרָה הֵן בִּשְׁעַת עָסְקוֹ בְּתוֹרָה וּתְפִּלָּה שֶׁמְרוּמָּז בְּב׳ אוֹתיוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת מִשֵּׁם הָעֶצֶם בְּרוּךְ הוּא, וְהֵן בִּשְׁעַת עָסְקוֹ בְּצַרְכֵי גַּשְׁמִיִים הַהֶּכְרֵחִיִּים שֶׁמְרוּמָז בְּב׳ אוֹתִיוֹת אַחֲרוֹנוֹת מֵהַשֵּׁם הָעֶצֶם ברוּךְ הוּא.

וְּוֶהוּ שֶׁכָּתוּב בַּזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ קְדוֹשִׁים ׳תִּהְיוּ׳ דַּיִיקָא, הַיִּינוּ לְהִיוֹת דַּיִיקָא בְּבִחִינַת

ד. ראה עוד בספר תפארת שמואל פרשת פקודי אות א' שהביא דברי רבינו, וז"ל: ע"פ מה שכתב בסה"ק עיקר עבודת ישראל להגביר הצורה על החומר, הנשמה על הגוף, ובה זוכה להיות מרכבה להשראת השכינה, בבחינת ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ועבודה זו היא בשני עניני עבודת האדם, א' בעת שלומד ומתפלל ועוסק במו"מ צריך לידע כי הכל היא רק בכח עזר העליון, ואלמלא עוזרו לא היה יכול לו, ובזה הוא מגביר הנשמה על הגוף ונעשה בחינת מקדש כלי מוכשר לקבל הקדושה, וב' היא אם בעת שעוסק בדברים הגשמיים מקדש עצמו במותר לו, וכן כשהולך בשוק ומקיים ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, ויודע ומאמין כי עיני השי"ת משוטטות בכל, בזה הוא מגביר הנשמה על הגוף וממשיך על עצמו השראת דקדושה, וזהו 'קדושים תהיו' לשון רבים הרמז בב' עבודות, וזש"כ בסה"ק קדושים 'תהיו' בגימטריא נשמה ושם הוי' ב"ה, כי כשיקדש האדם את עצמו בעניני רוחניות, ממשיך על עצמו קדושת ב' אותיות ראשונות משם הוי"ה ב"ה, ובקדושת עניני גשמיות ממשיך על עצמו ב' אותיות אחרונות משם הוי"ה ב"ה.

אַחַרוֹנוֹת מֵהַשֵּׁם הָעֶצֶם בָּרוּךְ הוּא.

This alludes to this lesson that the power of the neshama, which is the element of holiness and purityof intent, must express itself during both the times in which one is involved with prayer and Torah study, as symbolized by the first 2 letters of Hashem's name, and also when involved with one's essential physical needs, as is symbolized by the last 2 letters of Hashem's name.

וְזָהוֹ שֶׁכַּתוֹב בַּזּוֹהַר הַקַּדוֹשׁ קְדוֹשִׁים תִּהִיוֹ דַיִּיקָא,

This is the deeper meaning of that which the holy Zohar wrote that specifically "you" shall be holyin both your spiritual activities of Torah learning and prayer, as well as your physical activities such as eating. הַיִּינוּ לִהְיוֹת דַּיִיקָא בּבְחִינֵת קְדוֹשָׁה וְטְהָּרָה בְּב' בְּחִינוֹת הַנַּ"ל, וְלֹא לִהְיוֹדת מִבְּחִינֵת עוֹבְדֵי ה' רַק בְּחִינוֹת הַנַּ"ל, וְלֹא לִהְיוֹדת מִבְּחִינֵת עוֹבְדֵי ה' רֵלֶ בִּשְׁעַת תוֹרָה וּתְפַלָּה, וּבִשְׁעַת עָסְקוֹ בְּצָרְכֵי עוֹלֶם הַזֶּה הַהֶּכְרְחִיִּים נִשְׁפַּח יְרְאַת ה' מִלְבָּם וּמְמֵלְאִים תַּאָוֹתֶם רֶק בְּשָׁבִיל הַנָאָת עָצְמִם.

That is, one should specifically imbue the aspects of holiness and purity in both of these areas mentioned above. He should not only be as one who serves Hashem during the times of Torah study and prayer while forgetting his awe of Hashem during essential physical activities that he performs as heseeks to fulfill his own desires and receive pleasure.

וְזָהוֹּ גַּם כֵּן כַּוְוּנַת הַמִּדְרָשׁ, יָכוֹל כָּמוֹנִי, הַיִּינוּ יָכוֹל שָׁלֹא תִּהְיָה שֲבוֹדַתְכֶם אוֹתִי רַק בִּבְחִינָה שָׁאֵינוֹ שַׁיִּיּרָ רַק בִּי, •

שֶׁמְּרָמֵּז עַל בְּחִינַת קְדוּשָׁה רַק בְּתוֹרָה וּתְפִּלְּה וּמַעֲשִׁים טוֹבִים, כִּי תַּבַת קְדוֹשׁ גִּימַטְרִיָּא נְשָׁמָה יָהּ^ה, זֶהוּ רַק ׳אֲנִי ה׳׳, הַיִינוּ שֶׁאֲנִי ה׳ אֵינִי צָרִיךְ קְדוּשָׁה רַק בְּתוֹרָה וּתְכִּלָּה, שֶׁדְּבָרִים גַּשְׁמִיִּים אֵינָם שַׁיִיכִים בִּי, ׳קְדוּשָׁתִי לְמַעְלֵה מִקְדוּשַׁתִּבֶם׳ הַיִּינוּ כִּשְׁתִּרִצוּ

בַּגְּמֶרָא (ברכות ז.) מִנֵּין שֶׁהַקֶּדוֹשׁ בָּרוּךְּ הוּא מִתְפַּלֵל וְכוּ׳, וְלֹא תִרְאוּ לְהַגְּבִּיר כֹּחַ הַנְּשָׁמָה רַק בְּצֵת עִסְקִיכֶם בְּתוֹרָה וּתְפִּלָה אֲבָל לֹא בְּצֵת עִסְקִיכֶם בְּצָרְכֵי גַּשְׁמִיּוּת הַהֶּכְרֵחִיִּים, לְזֶה נָמַר אוֹמֶר הַמִּדְרָשׁ תַּלְמוּד לוֹמֵר ׳כִּי קדושׁ אני ה׳׳, היינוּ שׁבּחינת ׳קדושׁ׳

ה. שהוא הגברת כח הנשמה באותיות הראשונות משם הוי״ה הרומזים לקדושה בשעת תורה ותפילה.

This is also the intention of the Midrash when it stated "can you be like me?" This means "is it possible that your service will only be with the characteristic that is applicable to me?" Shall you only serve Hashem with the holiness and purity of intent related to "Divine" activities, such as Torah study and prayer, but not in your human activities, such as the essential physical actions that people must do?

ּכְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בַּגְּמָרָא (ברכות ז.) מִנַּיִן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִתְפַלֵּל וְכוּ׳,

As our sages said in the Gemara (Berachos 7a) "from where do we know that Hashem prays?" This statement in the Gemara indicates that Hashem can be involved in spiritual activities, such as prayer and Torah study.

וְלֹא תִרְאוּ לְהַגְּבִּיר כֹּחַ הַנְּשָׁמָה רַק בְּעֵת עִסְקֵיכֶם בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, אֲבָל לֹא בְּעֵת עִסְקֵיכֶם בְּצְרְכֵי בָּשִׁמִיוּת הָהַכָּרְחִיִּים,

Is it possible that your soul's strength should be dominant only during involvement in activities that Hashem can also be involved in, such as Torah study and prayer, but not when you are involved in your necessary physical needs?

לְזֶה גָּמֵר אוֹמֶר הַמִּדְרָשׁ תַּלְמוּד לוֹמֵר כִּי קְדוֹשׁ אַני ה', In order to teach us this, the Midrash tells us that the posuk concludes by saying "for I Hashem am holy."

הַיִּינוּ שֶׁבְּחִינַת קָדוֹשׁ שֶׁמְרֵמֵז עַל בְּחִינַת קְדוּשָׁה רַק בָּתוֹרַה וּתִפָּלָה וּמֵעֵשִים טוֹבִים,

That is, the element of holiness that alludes to the concept of pure intentions only when one is involved with Torah study, prayer, and good deedsis the kedusha described in the expression "for I Hashem am holy."

כִּי תַּבַת קָדוֹ״שׁ גִּימַטְרָיָּא נְשָׁמָ״ה יִ״הּ, זֶהוּ רַק אני ה׳,

For the word kadosh (holy) is the same numerical value as the word neshama (soul), which represents holy intentions and the first two letters of Hashem's name, which represent spiritual activities. This is the meaning of "I am Hashem."

הַיִּינוּ שָׁאֲנִי ה' אֵינִי צָרִיךְּ קְדוּשָׁה רַק בְּתוֹרָה וּתִפַלָּה, שַׁדְבַרִים גַּשְׁמִיִּים אֵינַם שַׁיֵּיכִים בִּי,

I am Hashem – I only relate to holiness (pure intentions) regarding Torah study and prayer, for physical matters are not applicable to me.

קְדוּשָׁתִי לְמַעְלֶה מִקְדוּשָׁתְכֶם, הַיִּינוּ כְּשֶׁתְרְצוּ שָׁתִּעֵלֶה וְתִתְנַשֵּׁא קְדוּשָׁתִי, הִיא מִקְדוּשְׁתְכֶם, הַיִּינוּ שַׁתִּרְאוּ לִקְדֵּשׁ עַצִמְכֶם בָּאֵלוּ הַדְּבָרִים

בת

רַק בִּלְתִּי לַה׳ לְבַדּוֹ וְלֹא לַחֲנָאַת עַצְמוֹ חַס וְשָׁלוֹם, וְאָז יִהְיָה בְּגוֹדֶל קְדוּשָׁה וְטָהַרָה, עַל יְדֵי הִתְגַּבְּרוּת כֹּחַ הַנְּשָׁמָה עַל הַגוּף שַׁנִּזְבָה לָזָה אָמֵן כֵּן יִהִי רָצוֹן.

שֶׁתִּתְעַלֶּה וְתִתְנַשֵּׂא ׳קְדוּשָׁתִי׳, היא ׳קְדוּשָׁתִי׳, היא ׳מִקְדוּשְׁתְכֶם׳, הַיְינוּ שֶׁתִּרְאוּ לְקַדֵּשׁ עַצְמְכֶם בְּאֵלוּ הַדְּבָרִים הַשַּׁיָיכִים בְּכֶם, הַיְינוּ דְּבָרִים גַּשִׁיִּכִים בָּכֶם, הַיְינוּ דְּבָרִים גַּשִׁיִּים, גַּם הַם צֶּרִיךְ לַצְשׁוֹתָם

הָשַׁיַיכִים בַּכֶם,הַיִינוּ דְבַרִים גַּשְׁמִיִים הַהַכְרְחִיִּים,

Also, these physical activitiesmust only be performed for Hashem's sake and not for personal pleasure. Only then will they be with great holiness and purity through the dominance of the soul's strength over the body.

My holinessis above your holiness. This means that if you desire to raise and elevate my holiness, it is through *your* holiness, meaning that you must sanctify yourself in the way that is relevant to *you*, through your essential physical deeds.

שַׁנִזְכָּה לָזֵה אַמֵן כֵּן יִהִי רַצוֹן.

על הגוף

גַּם הַם צָרִיךְּ לַעֲשׁוֹתָם רַק בִּלְתִי לַה' לְבַדּוֹ וְלֹא לַהֲנָאַת עַצְמוֹ חַס וְשָׁלוֹם, וְאָז יִהְיָה בְּגוֹדֶל קִדוּשָׁה וְטָהֵרָה, עַל יִדִי הָתָגָּבְּרוּת כֹּחַ הַנִּשְׁמַה

May we merit this, amen. May it be Hashem's will.

Summary and Practical Application: The second posuk in ParshasKedoshim tells us that we must be holy because Hashem is holy. The Midrash seeks to understand how this is possible since there can be no comparison between Hashem's holiness and our holiness. The Bas Ayin draws out a deep lesson from here that the way we can approach Hashem's holiness is to sanctify our intentions not only when we are involved in spiritual, divine, activities like Torah study and prayer, but specifically when we are involved in uniquely human activities that are essential to our physical existence. By doing so we sanctify ourselves through our unique human characteristics. The posuk can then be interpreted in the following manner: You shall be holy in your own human way (by maintaining pure intentions to serve Hashem when performing physical activities) since I Hashem am holy only in my way through my involvement in spiritual activities with pure intentions. Hashem can, so to speak, only perform such spiritual activities with purity of intent. However, we can bring about a certain completion by doing those activities that are uniquely human with pure intentions. This is accomplished when, prior to performing any physical action, we contemplate how our physical actions are intended to help us be strong and healthy so that we can better serve Hashem.